

מ"ח 5473/20 - אוויסון בע"מ, אואה צרפטி נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 5473/20

כבד המשנה לנשיאה נ' הנדל

לפני:

ה המבקשות:
1. אוויסון בע"מ
2. אואה צרפטி

נגד

המשיבת:
מדינת ישראל

לפני:

בקשה למשפט חוזר

בשם המבקשות:
עו"ד ניר יסלוביץ

בשם המשיבת:
עו"ד בת-אור כהנוביץ

החלטה

1. מונחת לפני בקשה למשפט חוזר.

ה המבקשות הורשוו בבית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים בגין עבירות בנייה ללא היתר ובعبارة של אי קיום צו הפקת עבודה שיפוטי (תו"ב 14-03-63150 מדינת ישראל נ' אוויסון ישראל בע"מ ואח' (11.9.2016)). בגין עבירות הבניה נגזר על המבוקשת 1 קנס בסך 3,600,000 ₪ ועל המבוקשת 2 קנס בסך 1,600,000 ₪ או 730 ימי מאסר תMOREתנו. בגין אי קיום הצו נגזר על המבוקשת 1 קנס בסך 224,500 ₪ ועל המבוקשת 2 קנס בסך 134,700 ₪ או 360 ימי מאסר תMOREתנו (תו"ב 14-03-63150 מדינת ישראל נ' אוויסון ישראל בע"מ ואח' (18.1.2018)). ערעור המבוקשות לבית המשפט המחויזי נדחה (ע"פ 18-03-3732 אוויסון ישראל בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (10.12.2018)) וכן גם נדחתה בבקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון (רע"פ 21/19 אוויסון בע"מ נ' מדינת ישראל (14.4.2019)). הבקשת דין למשפט חוזר הינה הליך אחד מיני רבים בהם נקטו המבוקשות. זאת, במאzx להכשיר עבירות בנייה ללא היתר לצורך הקמת בית עליון בהר המנוחות גבעת שאול בירושלים. הבקשת מושתתת על שתי עילות: האחת, קיומן של

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ראיות חדשות העשוות לשנות את תוכנות המשפט לטובת המבוקשות (סעיף 31(א)(2) לחוק בתיהם המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984) והשנייה, כיומו של חשש ממשי כי נגרם לבקשת עיות דין (סעיף 31(א)(4) לחוק בתיהם המשפט).

לאחר שעניינו בבקשתה, בתגובה הייעץ המשפט לממשלה, בחומר לצרפו הצדדים ובחומריהם שהוגשו בערכאות הקודמות, נחה דעתך כי דין הבקשה להידוחות.

2. במסגרת טענתן לריאות חדשות, המבוקשות משליכות את יハן על טענתן אשר נדחתה זה מכבר על ידי כל הערכאות הקודמות, לפיה הן ביצעו קבות שדה שלא מצרכיה היותר. ברם, אין באישורי הרובנים והאדיריכלים לצרפו לבקשה, לפחות מדובר בקבורת שדה, כדי לסייע לבקשת, שכן העבודות בגין הורשעו המבוקשות חרגו מגדרה של קבורה מעין זו. כפי שהוכח בערכאות הקודמות, החלקה נוצרה על ידי הקמת קיר תחום, העמדת מבנים טרומיים ושינוי מפלס פני הקרקע, כך שמדובר בעבודות הטענות היותר. כמו כן, נקבע בערכאות הקודמות כי תוכנית 5246' החולשת על חלקות המבוקשות אינה מפורטת דיה, וכך לא ניתן לבצע עבודות על פיה ללא הוצאה היתר בניה. על כך יש להוסיף כי הריאות החדשות לקוינן טוענות המבוקשות נאנספו זמן רב לאחר הגשת כתבי האישום והרשעת המבוקשות, וכך אין בהן כדי להעיד על טיב העבודות במועד הרלוונטי למעשה מושא הרשעה.

בכך, המבוקשות אינן מוכחות כי קיימות ריאות חדשות, בעלות משקל סגול, שיש בהן כדי להביא לשינוי תוכנות המשפט (מ"ח 1294/12 אליאב נ' הייעץ המשפט לממשלה, פסקה 5 (26.2.2013)).

3. הנדרך השני לטענת המבוקשות הוא כי קיימים חשש של שימוש כי בהרשעה נגרם להן עיות דין. בקשה הנסמכת על עילה זו תתקבל כאשר בהכרעה נפלו פגמים חמורים ומהותיים, אשר עלולים להוביל להרשעת שווה של המבוקש (ראו למשל מ"ח 13/6783 באשה נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (18.9.2014)). עיות הדין במקרה זה נשען לטענת המבוקשות על שלושה אדנים: אכיפה ברנית, הרשעת שווה בגין קירות תמרק ופגם חמוץ בהילך בשל הגשת הודעות עדכון לבית המשפט על ידי המשיבה, ללא ידיעת המבוקשות.

acicfa@barneit.com. שאלת אם ומתי טענה של עיות דין בהרשעה בשל אכיפה ברנית יכולה להיות בסיס למשפט חוזר, ובכל מקרה, בהקשר של בקשה למשפט חוזר יש צורך להציג אכיפה ברנית קיצונית ואולי אף מכוננת (ראו מ"ח 16/5015 טבקולי נ' מדינת ישראל, פסקה כא (21.12.2016)). אף אם ניתן להגשים אמת מידה זו, אין בריך המבחן בכך להשפיע בענייננו. מקובלות עלי תגובות המשיבה לפיה היא מוצעת אכיפה נגד בנייה בלתי חוקית הן בהר המנוחות והן בשטח תוכנית 5246', כפי שהוכחה בהליכים קודמים. טענתן של המבוקשות בעניין ריאות חדשות לקוינה של אכיפה ברנית אל מול חלקה 80 בפרט דין להידוחות, שכן הצלומים אותם הגיעו המבוקשות אינם מוכחים כי מדובר בבנייה ללא היתר, ומילא, היעדר האכיפה בחלוקת 80 נלקח בחשבון במסגרת הקללה בגין הדין, ואין מקרים עילה להתערבות נוספת בפסק דין).

הרשעת שווה בגין קירות תמרק. בעניין זה, המבוקשות אינן מפנהות לריאות חדשות, אלא לריאות ולעדויות שנפרשו בפני בית המשפט ונדחו זה מכבר.ברי כי טענה בעלמא לפיה מדובר בקביעות עובדיות שהתקבלו ללא בחינה מדויקת של שתי ערכאות ערעור אין מקומה בבקשתה למשפט חוזר. זוכר כי הדיון במשפט חוזר אינם ערעור נוספים, אלא הליך חריג השמור לקרים בודדים וראויים (מ"ח 3523/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה יב (1.1.2017)). יתרה מכך,

עיוון בפסק דין של הערכתה המבררת מלמד כי הממצאים העובדיים נומקו באופן סדור ועונייני.

הגשת הודעות עדכון לבית המשפט על ידי המשיבה, ללא ידיעת המבוקשות.

המבקשות אינן עומדות ברף ההוכחה הנדרש בכך לצלוח בקשה בעילה של עיונות דין. קל וחומר ברף ההוכחה הגבועה ביותר, כפי שנדרש על פי דין בהליך זה. המבוקשות לא הוכחו כי המשיבה עדכנה את בית המשפט מבל' להמציא למבוקשות העתק מהודעות העדכון. אמןם ב"כ המשיבה אמרה בדיון מסוים כי עדכנה את בית המשפט לאורך השנים. ברם, ההליכים התארכו ומתבע הדברים היו עדכנים גם בעל פה במהלך הדיונים. באשר לטענה המהותית של המבוקשות לפיה הוגשו הודעות עדכון לבית המשפט ללא ידיעתן יצוינו שני דברים. ראשית, מבחןקה של נט המשפט עולה כי הוגש הودעת עדכון אחת, בתאריך 2.9.2018. שנית ועיקר, בית המשפט לעניינים מקומיים התייחס לטענה ודחה אותה ב-4.6.2019. יותר כי הטענה אינה מבוססת ובוודאי אין בסיס לקבע כי ב"כ המשיבה עדכנה את בית המשפט בתקשרות חד צדדית מחוץ לבית המשפט.

.4 סוף דבר, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, י"א בחשוון התשפ"ב (17.10.2021).

המשנה לנשיאה
